

vore vestindiske Øer i Stand til at udnytte deres gunstige Beliggenhed ved den slagne Færdselslinie, som derved vil blive skabt fra Europa gennem Panama-Kanalen. I dette Forhold har det nemlig sikkert Betydning, at Øerne kunne staa rustede fuldt konkurrencedygtige netop til det Tidspunkt, hvor de øvrige Havne langs denne Færdselslinie ville aabne en Konkurrence. Det er altsaa under disse Omstændigheder, at dette Projekt er blevet til, som vi her beskæftige os med, og blevet til paa Initiativ af Mænd med det vide Udsyn, som vore Dages Verdensomsætning aabner Adgang til at udvikle hos dem, der indtage frem-skudte Poster indenfor moderne Erhvervs-liv. Og det forekommer mig, at der her er Anledning til at fæste sig ved, at der ikke fra nogen Side har været rejst Tvivl om Rigtigheden af netop de Foranstaltninger, som det foreliggende Projekt tilsigter at tilvejebringe. Der har ikke fra nogen Side været opstillet et tvivlende: Hvad skal der gøres? Men Spørgsmaalet har været formuleret saaledes: Hvorledes skal det gøres?

Under Behandlingen af dette sidste Spørgsmaal har der været peget paa at virkeliggøre Tanken gennem et Statsanlæg og da saaledes, at dette blev udnyttet enten ved Statsdrift eller ved Bortleje, og fra anden Side har der været peget paa Ønskeligheden af i alt Fald at lade Staten engagere sig med et større eller mindre Beløb i Foretagendet. Selv den sidste mere afgrænsede Form for Statens Medvirken i Foretagendet har jo den højtærede Finansminister afvist, og denne Ministerens Holdning er bleven kritiseret fra forskellige Sider; det ærede Medlem, som først talte, udtalte jo Ønsket om, at det maatte have kunnet forme sig saaledes, at Staten under den sidstnævnte Form var bleven engageret i Foretagendet. Naa, den højtærede Finansminister vil jo sikkert have gjort den Erfaring, at Livsens Ondskab i Form af redbon Kritik lurer paa ham, hvorledes han end bærer sig ad, og jeg for mit Vedkommende kan i Overensstemmelse med de Udtalelser, som det ærede kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) fremkom med, ganske slutte mig til, at Ministeren ikke har villet engagere Staten i dette Foretagende, idet jeg synes, det er saare forklarligt, at man hævder det Standpunkt, at man ikke vil inklade sig paa Spekulationsforetagender med laante Penge.

Under de saaledes foreliggende Omstændigheder er der altsaa kun een farbar Vej i denne Sag, og det er den Vej, som

er antydet ved Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, nemlig den Vej at lade det private Initiativ løse denne Opgave. Jeg antager, at det har staaet de lokale Myndigheder paa St. Thomas klart, at saaledes som Opgaven ligger for, bydes der kun denne ene Chance for Gennemførelsen af det Projekt, som er omhandlet i det foreliggende Lovforslag. Der er jo kun det ene Hold Mænd, som har tilbudt at gøre Forsøget, der har ikke været anvendt nogen Konkurrence fra nogen Side, der er ingen, der gaas for nær ved, at Koncessionen meddeles, der er ingen, hvis Lykke trædes i Vejen; de Udviklingsmuligheder, som dette Projekt aabner for vore vestindiske Øer, ville kun udløses, hvis den attraaede Koncession ydes. Som sagt, det bliver den eneste Vej, man i dette Forhold har at gaa, og vi se, at de lokale Myndigheder paa St. Thomas have med Begejstring sluttet sig til Forslaget, og det sikkert ud fra den Betragtning, at dette er den eneste Chance og en Chance, som det gælder om ikke at gaa Glip af for Øerne. Jeg mener nu, at Rigsdagen maa være henvist til at se Sagen paa samme Maade og se den saaledes, at der her bydes en Chance, som bør benyttes, og en Chance, som først og fremmest maa have Øernes Fremtid og Trivsel for Øje. Thi jeg mener, at Spørgsmaalet om den økonomiske Vinding, der kan være forbunden med denne Sag for Koncessionssøgerne, den økonomiske Værdi, man tør tillægge dette Foretagende som Spekulationsforetagende, maa træde tilbage i anden Linie ved Rigsdagens Vurdering af den foreliggende Sag. Der er Plads for den Betragtning, at i Tilfælde af, at Foretagendet lykkes, er der ingen Tvivl om, at det vil bidrage til vore vestindiske Øers Opkomst og Trivsel, og den Betragtning byder rundelig Erstatning for, hvad man mulig senere kunde fortryde paa, at Staten gik Glip af som direkte meddelagtig i Foretagendets økonomiske Side. Paa den anden Side, hvis Foretagendet ikke slaar økonomisk igennem, hvis det altsaa bringer Skuffelse, slipper Staten i alt Fald for ogsaa at brænde Fingrene paa økonomisk Meddelagtighed i Foretagendet.

Naar nu Rigsdagen maa stille sig paa det Standpunkt, at det er Øernes Trivsel, som i denne Forbindelse absolut maa stilles i første Linie, synes jeg, man maa komme til det Resultat, at saa maa Rigsdagen ogsaa først og fremmest søge tilstræbt, at Planen virkelig bliver bragt til Udførelse, og det kan under de Omstændigheder ikke nytte at stramme Koncessionsvilkaarene saa